

JÁSZ ATTILA

egy másik égalap. *Herm&Co*

(Czigány Ákos fotósorozata kapcsán)

*Ha Budapest mindaz, ami eszedbe jut,
amikor nem jut eszedbe semmi, akkor
ez nem Budapest, csak egy test, amiben
élek, amikor nem vagyok Pesten, Budán.*

*Az ember már azt sem tudja, hol él,
végtelen univerzumban vibrál, bután,
ez megkülönbözteti attól, ami nem ő,
gangok körfolyosóján szédül, ettől
szépiül és kérdezősködik, miért téglalap
alakú itt még az égbolt is.*

*A képzeletbeli várost is tisztelni kell,
ahogy csak lehet, mert gyűlöl és szeret,
nem gondolkodik, csak nő, folyton épül,
nyelvem határain belül, még éppen elfér,
megint egy újabb emelet, és persze,
mindig szebbnek mutatkozik fölfele.*

a festmény hátoldala. *Herm&Co*

(Dukay Barnabásnak még egyszer tisztelettel)

*A festmény a festmény születését ábrázolja,
amelynek a hátoldalát látjuk csak, mivel épp
belátunk a kép terébe, a félkész teremtésbe,
ahol már minden készen áll szinte, az udvar-
hölgyek, a festő, a törpék, a király és királynő
tükröképe, mint egy sakkjátszma, a kutya
a pillanat alázatának tükre, hiába rugdossák,
a festő sem szerénytelenül csempészi magát
a képbe, személyességével hitelesíti a valóságot,
ahogy csak a zene tud megszólalni, amikor a
pillanat örökké akar élni, nem mozdul semmi.*